

By, tog de skyndsomst Flugten tilbage over Pyrenæerne. Over Rivieraen rejste de saa ned gennem Italien.

*

*

*

Per befandt sig paa den Tid endnu i Rom. Det dejlige Vejr og Omgangen med de mange Landsmænd, blandt hvilke han, efterhaanden som de lærte ham at kende, havde faaet flere Venner, især mellem Damerne, holdt ham vedvarende fangen der. Fra Ivan havde han iøvrigt allerede modtaget Meddelelse om, at han skulde være forberedt paa at maatte afbryde sin Rejse og vende hjem, da hans Nærværelse muligt kunde blive nødvendig for hans Sags Fremme. I sit sidste Brev havde han ligefrem spurgt ham, om han vilde være i Stand til at bryde op med Dags Varsel.

Per havde endnu ikke svaret derpaa. Han var begyndt at blive ked af disse næsten daglig indløbende Skrivelser fra Svogeren med deres utallige Forespørgsler, Henstillinger og Paamindelser. Alene Brevenes Udseende irriterede ham. Ivan skrev en skrækkelig Klo, Linjerne var skæve, og han anvendte en Overflødighed af Understregninger og Udraabstegn, som galdt det Verdens Frelse. Aldrig skrev han mindre end otte Sider, og bestandig forlangte han Svar »pr. omgaaende« (med